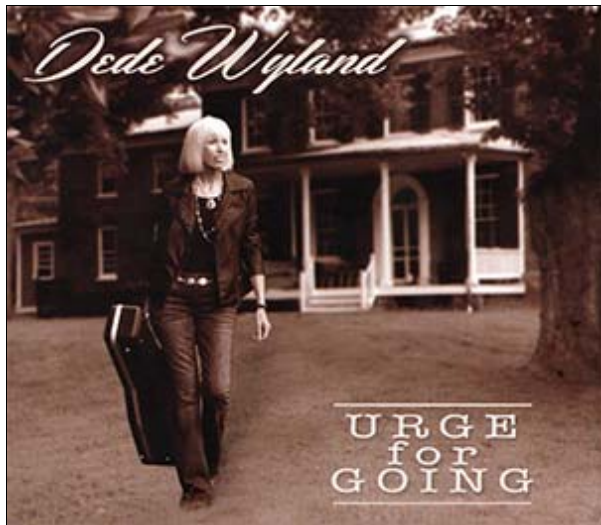

dede wyland
urge for going

Urge for Going blijkt een liedje te zijn van Joni Mitchell, maar ik had haar versie eigenlijk nog nooit gehoord. Ik kende het nummer van Tom Rush en Dave van Ronk en vond beide versies prachtig, maar Mitchell zelf blijkt het ooit alleen als b-kant van een single te hebben uitgebracht. En nu is er de totaal andere versie van **Dede Wyland**, een van de beste bluegrass-zangeressen die er zijn. Ze zong ooit in de band van Tony Trishka, Skyline, in de jaren tachtig, maar nam nu een magnifiek solo-album op waarin allerlei nummers een perfecte bluegrassbehandeling krijgen.

Urge for Going is het titelnummer, en het is meteen al raak – anders en op het eerste gehoor minder melancholiek dan vroeger, maar dat is maar schijn, want bluegrass heeft wel die high lonesome sound die dan iets anders mag klinken dan de blues, maar die feitelijk net zo treurig tot je door kan dringen. Ik laat je hier de eerste drie nummers horen van het album – **Could You Love Me One More Time** staat op de naam van Carter Stanley van de Stanley Brothers, en de **Cannonball Yodel**, ach ja... Ik heb wel een zwak voor dat soort nummers, moet ik bekennen. Guilty pleasures, zullen we maar zeggen, maar ik krijg er altijd een goed humeur van. Maar goed, zo gevarieerd is dit album dus, en zo goed ook.

- [Dede Wyland](#) – [Urge for Going](#) – [Patuxent](#) CD 303

translation:

Urge for Going turns out to be a song by Joni Mitchell, but I had never heard her version before. I knew the song of Tom Rush and Dave van Ronk and found both versions beautiful, but Mitchell himself seems to have released it only as a b-side of a single. And now there is the totally different version of **Dede Wyland**, one of the best bluegrass singers out there. She once sang in the band of Tony Trishka, Skyline, in the eighties, but now recorded a magnificent solo album in which all kinds of songs get a perfect bluegrass treatment.

Urge for Going is the title track, and it is immediately striking - different and at first hearing less melancholy than it used to be, but that is only an illusion, because bluegrass has that high lonesome sound that may sound slightly different than the blues, but that can actually get through to you as sadly. I'll show you the first three songs from the album - **Could You Love Me One More Time** is on the name of Carter Stanley of the Stanley Brothers, and the **Cannonball Yodel**, oh well ... I do have a weakness for that kind of songs, I must confess. Guilty pleasures, shall we say, but I always get a good mood from it. Anyway, this album is so varied, and so good too.